

vennligst lukk døren

det var den tiden det var vindstille
jeg gled i mål som sola over himmelen
ingen angst og intet hastverk
kun en kjølig bris over huden

vi lå nakne på magen
og fløt ut over dagen
det var da solnedgangen
farget himmelen skarlaget

fullstendig fred
fullstendig frihet
fullstendighet
men da jeg trodde jeg var fri
at vi kunne bli uendelig
var alt forbi

kanskje tar det litt mindre tid
å komme over det at hun har andre gjørend
hvis jeg neste gang husker å si
hvis du må gå
vennligst lukk døren
vennligst lukk døren